

[Løje.]

og derfor er det, vi ved alle Løjigheder søger at slaa dette fast, saa det efterhaanden kan gaa op for alle, at som det gaar, kan det ikke blive ved at gaa. Jeg tænkte jo nok, det skulde ende saadan, at den højtærede Minister — hvad der ikke er usædvanligt fra dette Sted — talte om de politiske Resultater. Ja, hidtil er det jo lykkedes ved at optrække Skel og Grænser snart her og snart der paa en saadan Maade, at der altid kom tilstrækkelig mange paa den rigtige Side af Grænsen, at vildføre den danske Landbefolkning; men derfor skal det ogsaa fra dette Sted siges saa tit og ofte, saa alle kan høre det, at de Veje, vi er inde paa, kan vi ikke i det lange Løb blive ved at følge, og de vil sikkert heller ikke blive fulgt længe. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister er enig med mig i, at det gaar op for stadig flere, at det kan ikke blive ved at gaa, som det gaar, og jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister ved de Møder, han i den senere Tid har holdt, er blevet i høj Grad bestyrket i denne Opfattelse. Det skal nok vise sig, at den Bevægelse, der har rejst sig, er i en rivende Udvikling; man vil i stadig højere Grad forstaa, at disse Veje fører ikke til Maalet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg er ganske klar over, at der er en betydelig Forskel imellem de økonomiske Vilkaar i Landbruget og de Vilkaar, som andre Erhverv her i Danmark lever under. Men hvad er Aarsagen? Det ærede Medlem ved vel ogsaa, det er, fordi dansk Landbrug er et Eksporterhverv i langt større Udstrækning end andre store Erhverv. Det er derfor, vi har denne mægtige Forskel, men den Politik, der er ført fra 1932 til 1936, har i høj Grad bidraget til at lette Vilkaarene for Landbruget, det taler alle Tal om med Hensyn til Priser, Forrentning o. s. v. Og denne Udvikling er gennemført, fordi man fra Regeringens og Rigsdagens Side er gaaet ind i en Lovgivning, som har haft en saadan Virkning.

Til det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen vil jeg gerne sige, at det kan jo ikke nytte noget, at man fører en Politik i Krisetider efter bestemte Linier, naar Krisen skifter Karakter, som den har gjort i de sidste Aar. For 2—3 Aar siden var det ærede Medlem jo sammen med sine Partifæller meget stærkt stemt for, at vi skulde gennemføre en Lovgivning til Fordel for de større

Landbrug igennem en Sikring af Kornpriserne, betalt af det mindre Landbrug. Da talte det ærede Medlem og hans Partifæller ikke om en Lovgivning, som skulde være til Fordel for hele Landbruget. Situationen har nu skiftet Karakter; i Løbet af ganske kort Tid er det blevet det omvendte, der er Tilfældet: at det er de mindre Landbrug, der er haardest ramt, og derfor maa Politikken paa dette Omraade naturligvis føres paa en anden Linie, end den skulde føres for 2 Aar siden.

Til det ærede Medlem Hr. Løje kan jeg svare, at jeg kan virkelig ikke gøre for, at det ærede Medlem og hans Parti negative Politik har givet det Resultat hos Vælgerne, som er fremkommet i de senere Aar. Og naar det ærede Medlem til Slut taler om de Møder, jeg har været med til omkring i Landet, vil jeg sige, at han maa endelig ikke tro, at de Udtalelser, der fremkommer ved disse Møder fra Landbrugerne, er Udtalelser, der gaar ud paa, at man skal gaa tilbage til den gamle liberalistiske Opfattelse; ikke et eneste Sted ved de store Møder, jeg har været til, er man kommet med saadanne Udtalelser. Alle de Krav, der har været fremsat, har drejet sig om større og mere indgribende Statsforanstaltninger, altsaa stik modsat de Krav, som det ærede Medlem og hans Parti fremsætter, og som de paastaar er det eneste saliggørende for Landbruget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Ved dette Lovforslags første Behandling gjorde jeg mig til Talsmand for, at man i Stedet for at anvende Gaveordningen fandt ud af, hvor stort et Tab Korntolden har paaført netop dem, der har haft en meget ringe Høst, og som altsaa direkte gennem Statsforanstaltninger var blevet straffet; fordi de havde en daarlig Høst. Jeg synes, det var naturligere, at man havde erstattet dette Tab i Stedet for at komme med et Forslag som det, her foreligger, som det jo er ganske umuligt at faa nogen Mening i, og som ogsaa utvivlsomt vil medføre store Vanskeligheder i Praksis, hvis det bliver gennemført. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvordan han vil konstatere disse henholdsvis 40 pCt. og 70 pCt. under normal Høst; jeg kan ikke se andet, end at en Bestemmelse som den, der er udtrykt i § 1, forleder Folk til noget, der ikke er godt.